

Bilag til bet. o. lovf. vedr. universiteter

gen materiel ændring af gældende ret. Lov om mellemlange videregående uddannelser, lov nr. 481 af 31. maj 2000 (MVU-loven), lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., lovbekendtgørelse nr. 308 af 13. maj 2002 (selvejeloven) og lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, lov nr. 488 af 31. maj 2000, som ændret ved lov nr. 343 af 16. maj 2001 (VFV-loven), gælder stadig. Alle love er placeret under undervisningsministerens ressort.

Det er tværtimod særdeles væsentligt for regeringens at sikre den nødvendige sammenhæng i uddannelsessystemet, herunder at sikre attraktive videreuddannelsesmuligheder til højere niveau også for personer med en kort og en mellemlang videregående uddannelse.

I den forbindelse skal jeg erindre udvalget om bemærkningerne til VFV-loven, der præciserer, at »Den almindelige videreuddannelsesvej for personer med en kort eller en mellemlang videregående uddannelse vil derfor være videreuddannelsessystemet for voksne. Videreuddannelsessystemet er netop karakteriseret ved at tilbyde særligt tilrettelagte deltidsuddannelser for voksne i erhverv, og et vist antal års erhvervs erfaring er en forudsætning for at blive optaget på uddannelserne. Denne praksiserfaring skaber det nødvendige afsæt for og samspil med undervisningen. Dette tilgodeses ved at etablere en videreuddannelsesvej via diplom- og masteruddannelser«. I bemærkningerne til samme lov fremgår det endvidere om professionsbachelorernes videreuddannelsesmuligheder: I forhold »til professionsbachelorernes videreuddannelsesmuligheder skal den normale videreuddannelsesvej for disse være videreuddannelsessystemet for voksne, og det skal sikre, at professionsbachelorer får direkte adgang til relevante diplom- og masteruddannelser«.

At hovedvejen for videreuddannelse for personer med en kort eller en mellemlang videregående uddannelse ikke er kandidatniveau skal ses i lyset af, at de korte videregående uddannelser og de mellemlange videregående uddannelser er selvstændige afrundede uddannelser, og skal der ske videreuddannelse for personer med sådanne uddannelser, skal det primært ske inden for deres profession, så tidligere kompetenceopbygning

udnyttes, og så videreuddannelsesindsatsen også kommer professionen til gode.

Af bemærkningerne til MVU-loven fremgår det imidlertid også, at universiteternes kandidatuddannelser vil spille en vis rolle som videreuddannelsesmulighed for professionsbachelorer – primært i form af særligt tilrettelagte tværfaglige uddannelser, som kan give en samlet overbygning for et helt uddannelsesområde. Det er generelt forventningen, at professionsbachelorgraden og det dermed forbundne kvalitetsløft vil kunne reducere behovet for brobygningsforløb og suppleringskurser mellem professionsbacheloruddannelser og universiteternes kandidatuddannelser. Dette behov vil dog afhænge af den faglige sammenhæng og muligheden for faglig progression mellem grunduddannelsen og videreuddannelsesniveaet.

Med universiteternes kandidatuddannelser tænkes primært på de pædagogiske kandidatuddannelser (Cand.pæd.) og de sundhedsfaglige uddannelser (Cand. scient.san. og cand.cur.), som er særligt tilrettelagte tværfaglige kandidatuddannelser.

Jeg vil gerne fremhæve, at med lovforslaget præciseres, at universiteterne i modsætning til gældende lov også får en forpligtelse til at udvikle og udbyde efter- og videreuddannelse for den voksne befolkning, herunder masteruddannelser, jf. lovforslagets § 5 og § 2, stk. 1.

Den nærmere regulering af masteruddannelser og disses sammenhæng med de mellemlange videregående uddannelser, herunder professionsbacheloruddannelser, og diplomuddannelser, vil være uændret i forhold til i dag, idet universiteterne også fremover vil skulle være omfattet af bestemmelserne i VFV-loven.

Afslutningsvis skal jeg kommentere på forskningstilknytningen og FTF's bekymring og formuleringen af forslaget § 2, stk. 4. Med den valgte formulering præciseres, at universiteterne får en forpligtelse til at medvirke til at sikre, at den nyeste forskning inden for relevante fagområder gøres tilgængelig for videregående uddannelser. Det er en forpligtelse, som også vedrører forskningstilknytning af de mellemlange videregående uddannelser. På dette område gælder forpligtelsen i dag kun for Danmarks Pædagogiske Universitet, men med lovforslaget udvides forpligtelsen til alle universiteterne. I lov om Danmarks Pædagogiske Universitet, lov